

 DRUPOL

Matex

„LÉTO 2006“ – UŽ JEN VZPOMÍNKY

(...a nějaké ty bejkárničky)

už zase nové **skútrrazy 2007**

POZOR !!! – napjatá situace

v orgánech Skútrklubu Čezeta **se uklidňuje**

Čtěte Občasník a neprohloupíte!

ÚVOD

Vážení čtenáři,
v minulém čísle jsem vám slíbil, že se pokusím trochu si napravit pošramocenou reputaci způsobenou zdržením distribuce posledních dvou čísel. Proto už teď v době, kdy je listopad ještě mladý, usedám ke klávesnici, abych v potu tváře a s vypětím všech svých redaktorských sil vytvořil nové číslo Čezetářského občasníku. Jak sami uvidíte v následující kapitole, budou to i závažná sdělení, která se mi nebudou psát lehce, ale život už je takový a nepřináší nám jenom samé radosti.

Jak už jsem minule předeslal, bude toto číslo tak trochu odpočinkové (i když pořádné „číslo“ by odpočinkové být nemělo), tak mi dovoluťe tuto výjimku. Možná, že některé uvedené obrázky by měly být „s hvězdičkou“ (pro ty mladší čtenáře uvádím, že tak bývaly dříve označovány televizní pořady nevhodné pro diváky do 18 let), ale pokud mi takový obrázek čtenáři pošlou, měl bych ho asi uveřejnit v původní podobě, aby neztratil svoji atmosféru.

CO SE STALO od minule

...a to zvláště v našem mateřském Skútrklubu Čezeta. Jak víte, v minulém čísle jsem si dovolil podrobit některé činnosti v klubu lehké kritice, která však, podle mého názoru,

vyvolala až neadekvátní reakce u některých čelních představitelů Skútrklubu. Když jsem jednoho z autorů webových stránek Skútrklubu slušně požádal o uveřejnění informace o tom, že na mých stránkách se již nachází nové číslo Občasníku, byl jsem dost nevybíravým způsobem upozorněn na to, že tam bude dovětek o tom, že moje informace jsou neobjektivní a že se od nich celé vedení Skútrklubu distancuje. To si samozřejmě můžete sami na stránkách skútrklubu přečíst. To ale není všechno.

„Celá redakce Čezetářského Občasníku se co nejsrdečněji omlouvá za toto politováníhodné nedopatření, ke kterému dochází v naší redakci maximálně jednou za 10 let“ (jak praví klasik).

Ale každá mince mám rub a líc. To byl ten rub. A líc? Tak to je přece ta skutečnost, že se Občasník čte, a to je hlavní důvod, proč ho píšu. Takže klub už se dohádá, přestaly se řešit blbosti, jestli to mám být Skútrklub Brno nebo ne a nebude ani žádné bodování aktivity jednotlivých členů. To jsem se dočetl na hlavní webové stránce Skútrklubu. Stanovy jsou napsány velice rozumným způsobem, nikoho k ničemu nezavazují, nic nepřikazují a ani nevyhrožují zrušením členství za

Bezelstně a zcela nezištně jsem navštívil kamarády – skútristy (členy ústředních orgánů Skútrklubu) v Brně (což samo o sobě je při mých znalostech Brna dost velická oběť a odvaha) a snažil se ještě před dlouhou motorkářsky okurkovou sezonou (tzn. zimou) si s nimi přátelsky pohovořit. Co se však nestalo? Byl jsem zahrán do sklepních prostorů jednoho z brněnských domů, kde mi bylo dost nevybíravým způsobem sděleno obvinění ze spáchání trestného činu pomluvy Skútrklubu. Na schůzích Skútrklubu se prý už nikdo nehádá a tato změna je prý časově svázána se změnou ve vedení klubu (s odchodem bývalého presidenta). To jsem ovšem bohužel nevěděl, protože z uzavřené společnosti schůzí klubu na Šelepce se informace dostávají ven jen velice těžko, a tak jsem zřejmě v době vydání letního čísla Občasníku vás čtenáře již informoval nepravdivě.

Vzhledem k dost otřesným zážitkům, které jsem prožil ve sklepech, a vzhledem k tomu, že už bych nic podobného nechtěl nikdy prožít, jsem se rozhodl uveřejnit omluvu:

pasivitu. A já doufám, že i články v Občasníku trochu přispěly k tomu, že si někteří kolegové ze Skútrklubu uvědomili, jaké hovadiny dříve plánovali zakotvit do stanov klubu a že se to již nebude opakovat.

Mnozí z vás byli určitě kolegy ze Skútrklubu osloveni, aby se vyjádřili, zda-li se cítí být členy skútrklubu, popř. se zúčastnili hlasování o novém předsedovi klubu. Měl by se jím stát jediný navržený kandidát, a to ing. Bohumil Rycheký, kterého všichni

účastníci skútrů známe. A tak, jako existuje v klasické literatuře kniha „Sňatky z rozumu“, tak bych řekl, že toto je určitě „Návrh z rozumu“ a já doufám, že po sečtení volebních výsledků to bude i „Volba z rozumu“. Asi dneska není žádný lepší kandidát

CO JSME DĚLALI

O hlavních akcích tzn. srazech, jak ve Frenštátě, tak ve Zruči, jste byli informováni. Jenomže tím samozřejmě nekončí aktivity skútristů a členů skútrklubu. Vzhledem k tomu, že Občasník vychází jen občas, a to většinou čtvrtletně, takže si můžete o dalších akcích najít informace přímo na stránkách skútrklubu. Když ovšem

Nazdar Marceli

tak jsme to dokázali, pokořili jsme na Čezetách rakouský Alpy včetně GrossGlockneru a bylo to hodně povedený. Evča možná jako první ženská na skútru Čezeta na Edelweisspitze. Celkem jsme natočili 1850 km bez vážnějších poruch, stroje šlapaly jak hodinky i počasí bylo prostě skvělý. Dneska už víme, že Alpy není těžké pro stroje vyjet, ale dolů ubrzdit s naloženým PAvem ten sešup. To byl fakt zážitek. Projeli jsme i část Německa kolem Berchtesgadenu a stavili se v u Salzburku v solných dolech a snad u všech jezer kolem, kde bylo nádherný koupání. Cestou jsme natrefili i na rakouského veteránistu, který měl doma sbírku značky Puch a nechal nás jednu noc přespát u něj na gardenu.

Přikládám pár fotek a více bude asi na skutrklub.cz

S pozdravem AlešK

...to ovšem neznamená, že kritický pohled redakce Občasníku ho vynechá ze svého zorného úhlu. To bychom pak nebyli redakce nejčtenějšího skútristického časopisu u nás.

dostanu do redakce dopis od čtenářů, kde mě informují o nějaké úspěšné akci, která proběhla, tak myslím, že se o ní musím aspoň krátce zmínit. A teď už dávám slovo Alešovi, aby vám přiblížil několika větami asi největší čezetačko-skútristický výkon letošního léta.

Sami uznáte, že všechny naše popojízdky na skútrech po naší krásné zemi byly jen slabým odvarem toho krásného šílenství.

Další povedenou akcí byla určitě návštěva Eggenburgu, kde došlo i ke

křtu skútrů. To taky není k vidění každý den. Jiný kraj, jiný mrav. Ale proč ne? Neměli jste někdy pocit, že váš skútr nebo motocykl musí mít určitě duši (a to nemyslím tu v kolech)???

Zajímavý dopis jsem dostal od Jirky Pollaka ze Švýcarska, který je sběratelem a fandou skútrů Čezeta (jeho stroj vidíte na vedlejším obrázku). Zveřejňuji zde jen první odstavec z jeho dopisu pro upoutání vaší pozornosti a odkazuji vás na stránky skútrklubu, kde najdete celý dopis i fotky z akce.

Česká posádka Hlavsa - Snop zvítězila na Klausenpassu

O víkendu 22. - 24. 9. 2006 se jel ve Švýcarsku nejprestižnější závod do vrchu historických sportovních a závodních vozidel Memorial Klausenrennen.

V roce 1926 zde začínala svou mezinárodní úspěšnou kariéru česká legendární závodnice na automobilech Bugatti paní Eliška Junková. Dosáhla v silné konkurenci 11. celkový čas a zanechala za sebou celou falanx ostřílených pilotů.

Jak někteří z vás určitě víte, tak kromě mého vřelého vztahu ke skútrům Čezeta, mám ještě jednu slabost, a to jsou sajdkáry. Ať už u skútrů nebo i u jiných motocyklů. Proto také občas navštívím nějaký ten sraz,

Během našeho zručského srazu jsme navštívili muzeum traktorů v Čáslavi. Určitě jste tam vy účastníci něco hezkého a zajímavého našli. Já jsem si to tam taky pěkně užíval, protože jednak už dost pamatuju, a tak jsem si prohlížel stroje svého mládí, a jednak se mi vždycky moc líbily pásáky, zvláště pak ty naše české.

kde jsou k vidění různé stroje. Letos byly k vidění v Křižanovicích dvě zajímavé Jawy. Jedna ve stylu „Ural“ druhá ve stylu „Gold Wing“ Takhle moc ještě s Čezetama neblbneme, co? Neměli bychom taky začít???

A tak když byla zpřístupněna soukromá sbírka traktorů pana Dědka v Předměřicích nad Jizerou, tak jsem ani chvíli neváhal a hned tam vyrazil. Co k těm obrázkům dodat. Asi zůstanu u sbírání těch skútrů, přece jen zaberou míň místa a lze je asi snadněji přemísťovat.

...A CO DĚLAJÍ JINDE VE SVĚTĚ

Samozřejmě, že se budeme věnovat motorismu a dopravě, ale i tak je to různé. Jak sami uvidíte, někde mají starosti i s tím, jak projet silnicí první třídy, jindy z dlouhé chvíle vymýšlejí bejkárny. Tak se na to podíváme podrobněji.

Psal jsem o těch problémech se

silnicemi. Mám tady několik zajímavých obrázků. Ty první jsou z Ruska, kde měli řidiči trochu problém projet. Jedná se o hlavní tah na Novosibirsk, kde probíhá rekonstrukce vozovky, takže je tam rychlost omezena na 70 km/hod.

Ovšem to jsou problémy automobilistů. My motorkáři jsme daleko progresivnější a problémy dokážeme řešit. Proto i motorkáři v Rusku vyřešili problematiku špatných

cest a velice vtipně (jak je v Rusku zvykem) upravili motocykl domácí produkce, který si s podobnými silnicemi lehce poradí.

Trochu jiné problémy mají v Bolívii. Ne že by silnice byla nesjízdná, to rozhodně ne, ale zase ruku na srdce, chtěli byste po ni jezdit.

Já se myslím raději spokojím se záplatovanými a děravými silnicemi po našich luzích a hájích.

V Číně zase motorkáři převážejí na svých mopedech až neskutečné množství nákladů, a to skutečně i těch nejkurióznějších. Čína je sice daleko, ale zlí jazykové tvrdí, že takto to může po zavedení mýtného vypadat i u nás. Na mopedy se mýtné nebude

vztahovat. Vzhledem k tomu, že se ale ještě všichni, co se motají kolem mýtného, hádají, podávají na sebe žaloby, obviňují se z úplatkářství apod., tak to třeba nebude až tak horké.

To ovšem jinde na dálném východě, kde jsou silnice dostatečně široké a ne příliš zablácené, tam vymýšlejí domorodci, na čem by po

V méně majetných zemích sahají konstruktéři po netradičních řešeních. Náš skvělý vypravěč a komik Vladimír Menšík vykládal kdysi o tom, jak jeho strýc Klaudius Picmaus vyráběl ze dřeva perpetuum mobile. A světe div se, po mnoha letech od tohoto skvělého

Jinde zase byl objeven úplně odlišný motocykl. Světové agentury se sice nezmiňují o osobě konstruktéra, ale můžeme se domnívat, že se jedná o nějakého pilota, který kvůli závislosti na alkoholu nebo jiné duševní úchylce

nich jezdili. Podívejte se, jak si představuje takový „biker“ motocykl svých snů.

počinu sáhli neznámí konstruktéři po tomto ne příliš konstrukčně obvyklém materiálu při stavbě motocyklu. Aby ovšem nemuseli složitě konstruovat dřevěný motor, tak použili jako pohonnou jednotku motorovou pilu, kterou zřejmě předtím využili pro designové ztvárnění stroje.

přišel o pilotní průkaz, a tak si z lásky ke svému letounu zabudoval jeho hvězdicový motor do motocyklu. Myslím, že toto řešení taky nenajde uplatnění v sériové výrobě.

A ještě jedna přestavba motocyklu, kde nebyl hlavním bodem přestavby motor, ale naopak design. Možná, že si vzpomenete, že v jednom z předcházejících čísel Občasníku jsem zveřejnil fotografii motocyklu,

kteřý byl vytvořen ve tvaru ženského těla. Je to už delší dobu, a tak možná ona dotyčná již není mezi živými, a tak konstruktér použil pro svůj nový stroj jen kostru.

Na závěr této kapitoly se vraťme do našich českých (a samozřejmě i moravskoslezských zemí – abych zase neskončil ve sklepi) a podívejme se na jednu zajímavou kreaci automobilu. Proč to? V minulé kapitole jsem psal o přestavbách Jawy a doporučoval našim konstruktérům –

kutilům udělat něco podobného s Čezetou. Pokud nemáte to srdce udělat z Čezety vojenský stroj, zkuste aspoň Čezetu „dřevěnou“. Chce to jen si trochu pohrát s lakem a budete zaručeně na všech skútrsrážech středem pozornosti.

Vždyť jsem málem zapomněl na našeho dlouholetého spojence Fidela a Kubu. Určitě jste si říkali, že čtete Čezetářský občasník a nikde žádná Čezeta. Omyl. Už je tady, ale tak trochu po kubánsku. Už vás někoho napadlo spojení Čezeta – Velorex??? Já myslím, že ne. A dokonce ten výtvar

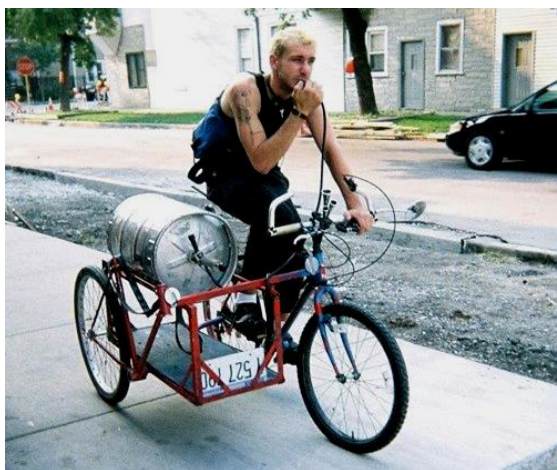
ještě stále jezdí v běžném provozu. A co teprve ty kubánské barvy? Paráda. Ale teď trochu vážně. Myslím, že podle velice pěkného stavu (na pohled) si majitel tohoto stroje docela váží a hlavně je fantastické, že na opačném konci zeměkoule někdo spojil tato dvě vozidla české výroby k sobě

VZPOMÍNKA NA LÉTO

Je podzim, venku se střídá vítr s deštěm, v nejlepším případě se spojí v jednu hnusnou podzimní větrnou plískanici, a tak snad vzpomínka na léto neuškodí. Uvidíte zde různé obrázky z cest od našich čtenářů, kteří cestovali po celém světě nejenom na motorkách nebo skútrech, ale třeba podleli kouzlu svých drahých poloviček a vyrazili za hranice

všedních dnů třeba i letecky anebo dokonce s ohledem na zlepšování zdravotního stavu na kole. A tak u kola, jako nejzdravějšího dopravního prostředku i začneme. V prvním případě vidíte netradiční způsob dodržování pitného režimu během jízdy, ve druhém pak jednoznačné rozhodnutí, co patří do stanu a co ven.

Úpravy, přestavby, tuning ...je celkem jedno, jak toto hobby nazveme. V každém případě se jedná o velmi zajímavou disciplínu motorismu a věnuje se jí čím dál tím více lidí. Jak vidíte z následujících obrázků, je

tuning naprosto běžnou zábavou i v jiných zemích. Nápady a vkus úpravců se však často v jednotlivých zemích dost liší. Na následujících obrázcích vidíte rozdíl mezi americkým a rumunským vkusem.

Pozor na sportovní vozy na silnicích. Někteří jejich řidiči jezdí slušně, takže je předjedete i v běžném vozidle domácí výroby, někteří řidiči

ale trochu přeženou svoje možnosti, a pak už zbývá jediná možnost – prodat přes inzerát zadní skupinovky.

Přejděme však k motocyklům. Tady je doklad o tom, že i taková část motocyklu, jakou je výfuk, má při kempování různé uplatnění. Ani jedna

z těchto dvou možností mě však nijak neoslovila, ale proti gustu žádný dišputát.

Bohužel, na motocyklech nás však také mohou potkat dopravní nehody. Nejčastěji vnikají v důsledku nepřiměřené rychlosti a následného

nezvládnutí motocyklu. Na závodních okruzích, které jsou pro podobné případy navrženy, bývají však následky podstatně menší.

Tak jsme se propracovali až k té nešťastné dovolené letadlem (promiňte mi to slovo „nešťastné“, ale beru to podle sebe, pro mě je letecká dovolená

treť). Na prvním obrázku vidíte, jak poznáte, že už se blížíte k cíli, na druhém pak výsledek dovolené v jižních zemích.

A JEŠTĚ TROCHU HISTORIE

Už delší dobu si tady v archivních materiálech v redakci přesouvám pár hezkých archivních obrázků a čekám na vhodnou příležitost, kdy je zveřejnit. Ta však nepřichází. A tak naprosto nečekaně a bezdůvodně se podívejte na krásné historické fotky z ranných dob motorismu. Myslím, že v těchto krásných dobách neměli lidé problémy se silničním zákonem, předpisy EHK a EHS, s crashovými testy apod.

a jezdilo se taky. Jen asi ta dostupnost motorových vozidel a stav silnic (v některých případech) byly o trochu horší.

ČEZETA 200 OHC

...dodatek

Minule jsem vám představil zcela nový skútr Čezeta s motorem ČZ 200 OHC. Teprve po obdržení dopisu od jednoho čtenáře jsem si uvědomil, že třeba ani někteří z vás nevědí, jak

vypadá originál motocykl ČZ 200 OHC Roadster. Takže svoji chybu napravuji a zveřejňuji dopis v plném znění včetně fotky motocyklu čtenáře.

Dobré odpoledne,
děkuji za upozornění na nové číslo Občasníku - jako majitele jednoho z oněch asi tří set Roadsterů 200 mě článek o skútru se stejným motorem obzvláště zaujal. Snad jej uvidím i na dalším srazu PAvů ve Zruči, kam bych se stejně jako letos aloni rád opět podíval. PAVA už za Roadsterem mám :)
S pozdravem
Josef "Šimon" Šimončič

ZÁVĚR

Čím bych se s vámi rozloučil před zimou? Samozřejmě přáním krásných vánoc, všeho nejlepšího v novém roce a samozřejmě i přáním pokud možno krátké zimy a brzkého jara. Troška humoru (i třeba se vzpomínkou na staré časy) určitě taky neuškodí, a hlavně ...no přece termíny skútrůsrazů ve Zruči nad Sázavou pro příští rok 2007.

VNITRNÍ SDĚLENÍ		
od:	Mistr výrobního výcviku	
na:	Pan Miloslav [redacted], Zborovská 41, Praha 5 Prezenční razítko:	
Vaše zpráva zn. / ze dne	Naše značka	Dne 19. března 1986
Věc: Narušení výrobního výcviku a ohlušování okolí, zamořování životního prostředí škodlivými exhalacemi.		
Vážený pane		
Prosím, dostavte se k projednání vážného přestupku Vašeho syna Miloslava, žáka našeho proslaveného učiliště, požívajícího dobré pověsti.		
Dne 18. t. m. si vyžádal váš pověstný lupínek, syn Miloslav dovození, aby mohl v rámci svačimové přestávky poodejít. Místo aby využil mého laskavého svolení k osvěžení mimo dílny, odešel namísto, kde zaparkoval prdíldlo značky Pionýr a toto se jal za nesmírného, ohlušujícího rámusu a rachotu předvádět svým spolusoudruhům, výlupkům jako jsou Vašák, Houdek Veverka a další, jiní.		
V oblacích puchu linoucího se z vykuchaného výfuku rachotící potvory na dvou kalásh, projížděl drahaou dobu, pak dovolil i ostatním se svést takže zcela zapomněl, že výfuka-dílenská praxe pokračuje. Bezostyšně pokřikovala tato banda na kolemjdoucí děvčata, zřejmě po vlivem hormonálních návalů způsobených jarnímá touhami nedospělců.		
Abychom se napříště vyvarovali narušení výuky vašim synem /který má jinak jisté rezervy ve znalostech pilování a nýtování/		
Přílohy:	zvu vás k soudružskému pohovoru a to co nejdříve.	
Vyřizuje	linka	Kopie:
S pozdravem mistr výr. výcviku		

A nyní už slibované termíny srazů pro příští rok. Srazy se tradičně konají
v kempu „V rákosí“ ve Zruči nad Sázavou.

7. moto a skútrsraz
se koná **15. – 17. června 2007**

8. moto a skútrsraz
se koná **7. – 9. září 2007**

Příjezd v pátek odpoledne, ubytování v chatkách (nutno objednat min. 1 měsíc předem na tel. 737 615 636) nebo ve vlastních stanech. Občerstvení zajištěno v přílehlé restauraci. V sobotu společná vyjížďka (po loňských připomínkách trasa prodloužena) cca 80 km. Návrat domů v neděli.

Určitě čekáte, jestli bude také pokračovat tradice srazů přívěsných vozíků. Pro rok 2007 je připraveno jedno překvapení, a to obnovení srazu vozíků jako samostatného srazu. Aby nám však prostředí Zruče nad Sázavou nezevšednělo, rozhodli se motorkáři z Mentos Motorbikers Clubu uspořádat ve **Lhotce u Mělníka** tento

3. sraz PAVŮ (a dalších vozíků)
a to **21. července 2007**

Podrobnosti se dozvíte buď v motorkářském tisku nebo přímo na jejich www. stránkách.

To ovšem neznamená, že do Zruče nemohou přijet „Pavisti“ nebo jiní „vozičkáři“. Jak všichni víte, ve Zruči je vítán každý, kdo v dobrém přichází a přijíždí.

Ještě jedna informace na úplný závěr. Jak víte z předcházejících čísel, tak naše srazy ve Zruči někdy navštíví mopedisti z Motodebil's Boys. Tato parta pořádá ve

Zruči nad Sázavou

Motorkářské hry
a to **14. července 2007**

takže pokud máte zájem, můžete i v mezičase mezi dvěma skvělými skútrsrazy navštívit Zruč nad Sázavou. Určitě i na jejich www stránkách budou bližší informace.